

MéRNÖKI anyagok alkalmazástechnikája

Többszörös megkötések 1.

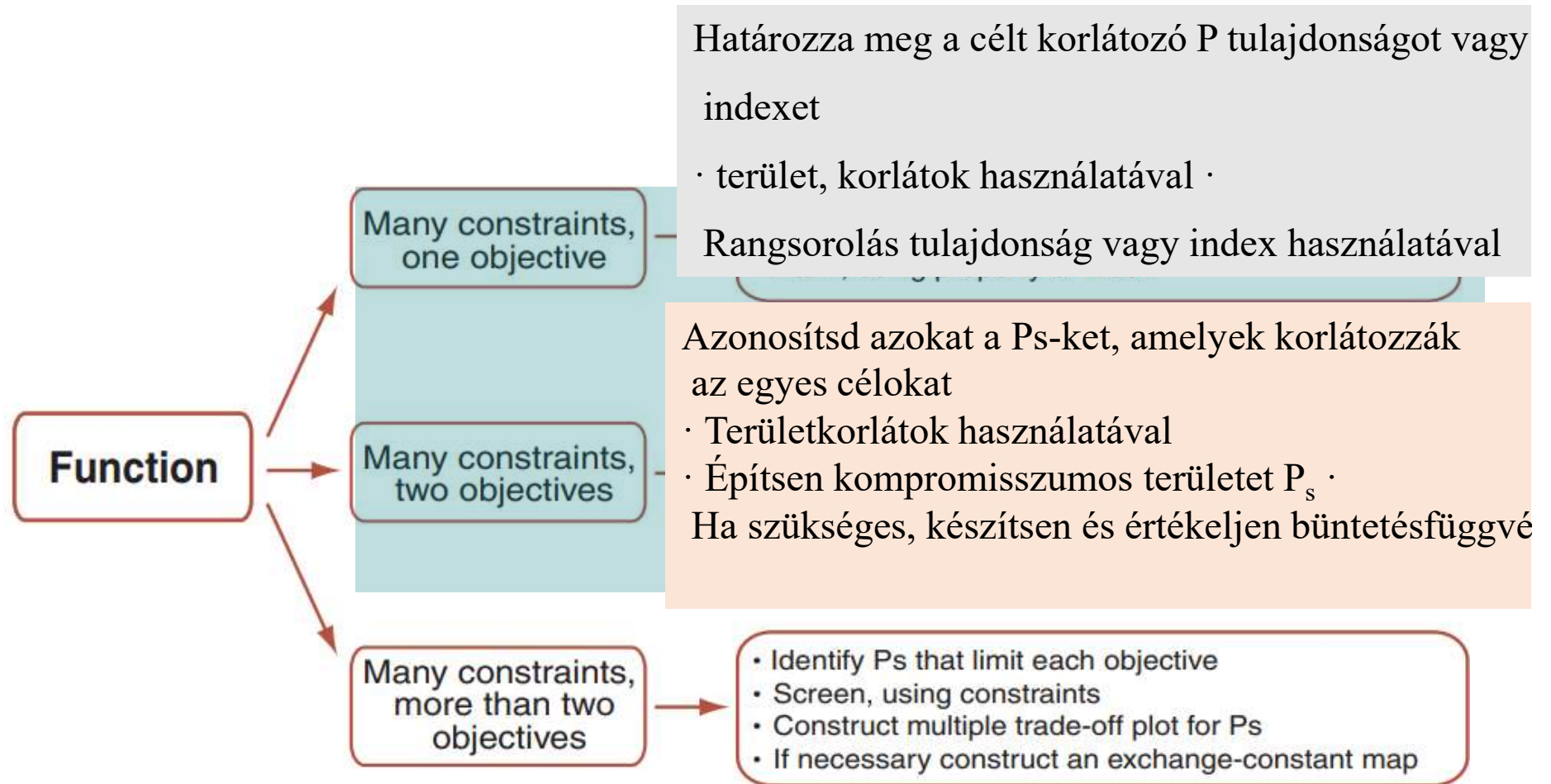
Dr. Orbulov Imre Norbert

orbulov@eik.bme.hu

MS Teams: orbulovi@edu.bme.hu

- Kompromisszumkötésről és a kompromisszumkötés technikájáról, olyan esetekben, amikor több, mint egy megkötésnek és legfeljebb két célfüggvénynek kell megfelelni
- Esettanulmányokról
  - Hajtókar nagy teljesítményű motorokhoz
  - Nagy térerősségű elektromágnes tekercselés

Az anyagválasztás sok esetben kompromisszumkötésről szól.

Repülőgép szárnyak esetén a cél a tömeg minimalizálása

- Megkötések: merevség, kifáradási határ, szívósság és geometria

Eldobható kávéspoharak esetén a cél a költség minimum

- Megkötések: merevség, szilárdság, hővezetési tényező (?)

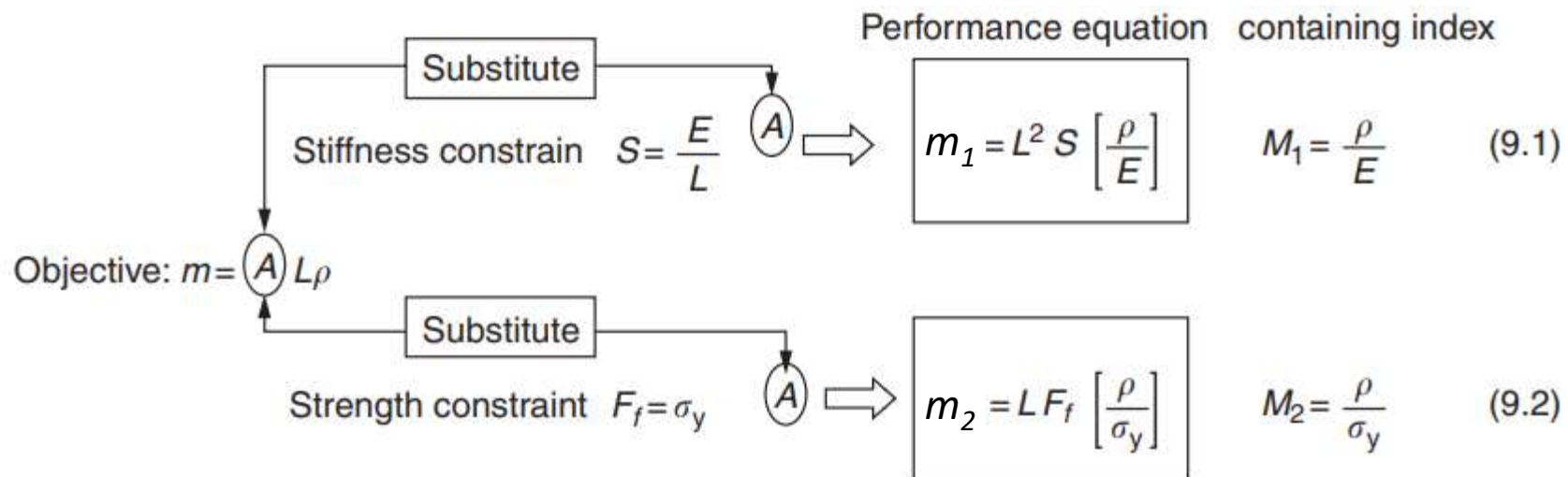
Ezeknél egy célfüggvény van és több megkötés, utóbbiakat sorozatosan érvényesítve a szóba jöhető anyagok száma csökken, utána rangsorolás...

Nagyon sokszor ez a helyzet

Egy repülőgépszárnynak könnyűnek **és** olcsónak kell lennie – a legkönnyebb nem biztos, hogy a legolcsóbb

Kompromisszumot kell kötni a tömeg és a költség között

- Példa: minimális tömegű merev nyomott rúd

- „Min – max” probléma: $m' = \min_i(\max(m_1, m_2))$

Olyan esetben, ha a célfüggvény (jelen esetben a tömeg) a teljesítmény kifejezések folytonos függvénye, számos megoldás létezik

De a teljesítmény függvényben anyagjellemzők is szerepelnek, amik minden anyagnál más és más értéket vesznek fel, így a függvény nem folytonos, hanem diszkrét

Egy lehetőség, hogy m_1 -et és m_2 -t is kiszámítjuk minden anyagra (minden mást (L, S, F_f) fixálva) és keressük a minimumát az egyes anyagok maximumainak (mert egy anyagon belül a nagyobb tömeg teljesíti mindkét feltételt)

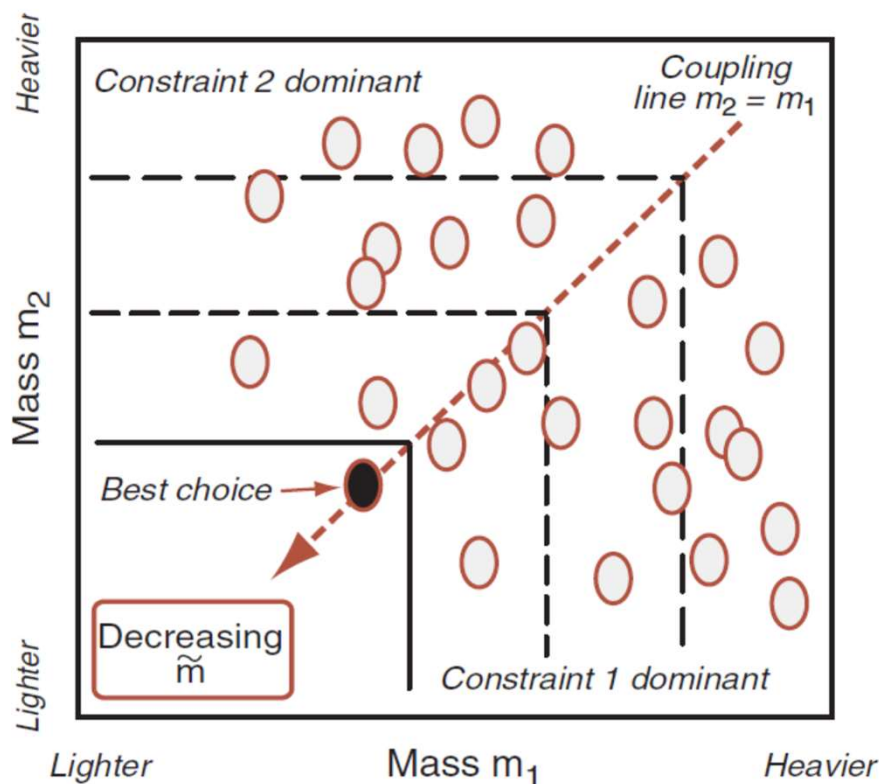
Ha a merevség a fontos m_1 dominál, ha a szilárdság, akkor m_2 a tömeg, ezek maximumai közül keressük a legkisebbet

Material	ρ (kg/m ³)	E (GPa)	σ_y (MPa)	m_1 (kg)	m_2 (kg)	$\tilde{m}$ (kg)
1020 Steel	7850	205	320	1.15	2.45	2.45
6061 Al	2700	70	120	1.16	2.25	2.25
Ti-6-4	4400	115	950	1.15	0.46	<u>1.15</u>

- A legjobb megoldás a Ti-6-4 (megfelel a Ti-6Al-4V anyagminőségnek)
- Sok anyagféleség esetén ez meglehetősen körülményes, bár könnyen programozható...
- Másik lehetőség a grafikus megoldás

Ebben az esetben m_1 -et és m_2 -t ábrázoljuk a tengelyeken

- Az egyes anyagok buborékok formájában jelennek meg, de függ S , L és F_f értékétől

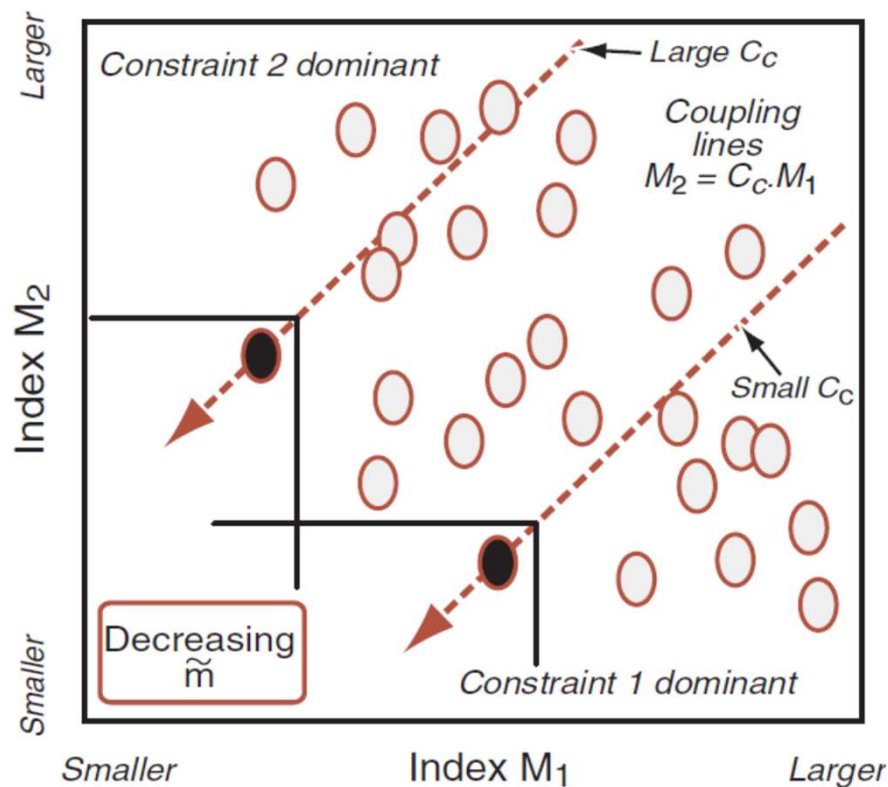

- $m_1 = m_2$ két részre oszt
- $m_1 > m_2$ esetén m_1 -et minimalizáljuk
- $m_2 > m_1$ esetén m_2 -t minimalizáljuk
- Szűkülő doboz $\rightarrow$ bal alsó sarok felé

Általánosabb, ha nem a tömegeket, hanem az anyag-indexeket (mindig minimalizálendő!) ábrázoljuk

- Független S , L és F_f értékétől

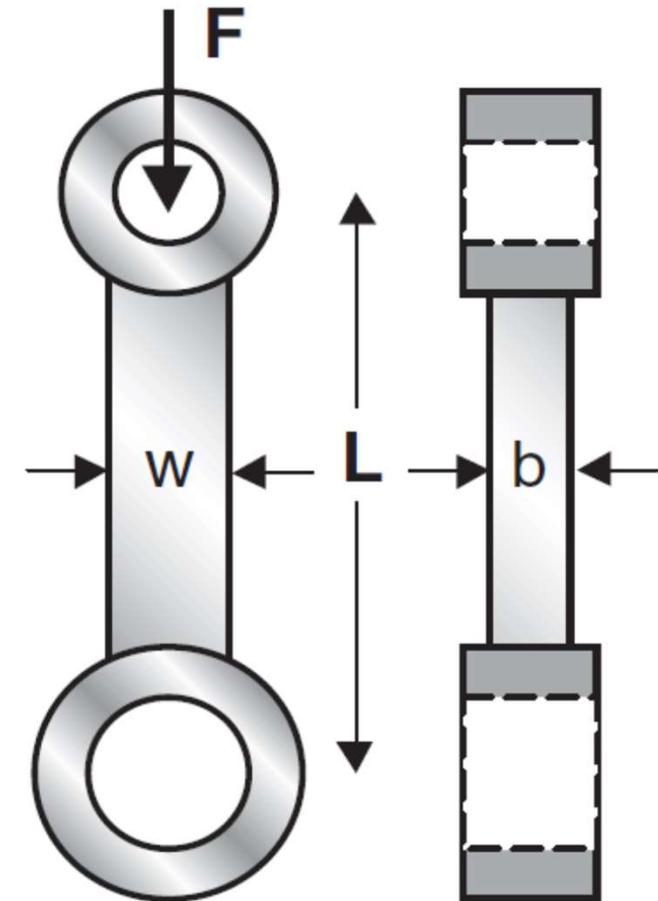
- $m_1 = m_2 \rightarrow M_2 = \left(\frac{LS}{F_f}\right) M_1$

$$\text{Log}(M_2) = \text{Log}(M_1) + \log\left(\frac{LS}{F_f}\right)$$

- 1-es meredekségű vonal, melynek pozíciója a kapcsolási tényezőtől (C_c) függ ($=SL/F_f$)
- Ez pozicionálja a dobozt is

Hajtókar nagy teljesítményű motorokhoz

- A hajtókar motorok, kompresszorok, szivattyúk kritikus alkatrésze
- A tömegerők és a csapágyterhelés miatt könnyűnek kell lennie
  - Könnyű, erős anyag kell majdnem teljesen kiterhelve
- Költséghatékonyság miatt minél olcsóbbnak kell lennie
  - Kisebb teljesítmény esetén gyakran öntöttvasból készülnek
- Mi az optimális megoldás, ha a teljesítményt kell maximálni?

Funkció

- Egyenes vonalú és forgó mozgás átalakítása

Megkötések

- Nem fáradhat ki
- Nem hajolhat ki
- A hossz (L) előírt

Célfüggvény

- Minimális tömeg

Szabad változó

- Keresztmetszet ($A=bw$)
- Anyag

$$\frac{F}{A} \leq \sigma_e \rightarrow m_1 = \beta FL \left(\frac{\rho}{\sigma_e} \right)$$

$$M_1 = \rho / \sigma_e$$

$$F \leq \frac{\pi^2 EI}{L^2}$$

$$I = b^3 w / 12$$

$$b = \alpha w$$

$$m_2 = \beta \left(\frac{12F}{\alpha \pi^2} \right)^{1/2} L^2 \left(\frac{\rho}{E^{1/2}} \right)$$

$$M_2 = \rho / E^{1/2}$$

$$m = \beta AL\rho, \text{ ahol } \beta \text{ a csapágyazási „fejet” figyelembe vevő állandó}$$

- $L=200$ mm, $F=50$ kN, $\alpha=0,8$, $\beta=1,5$
- Előválogatás után

Material	ρ (kg/m ³)	E (GPa)	σ_e (MPa)	m_1 (kg)	m_2 (kg)	$\tilde{m} = \max(m_1, m_2)$ (kg)
Nodular cast iron	7150	178	250	<u>0.43</u>	0.22	0.43
HSLA steel 4140 (o.q. T-315)	7850	210	590	0.20	<u>0.28</u>	0.28
Al S355.0 casting alloy	2700	70	95	<u>0.39</u>	0.14	0.39
Duralcan Al–SiC(p) composite	2880	110	230	<u>0.18</u>	0.12	0.18
Titanium 6Al 4V	4400	115	530	0.12	<u>0.17</u>	<u>0.17</u>

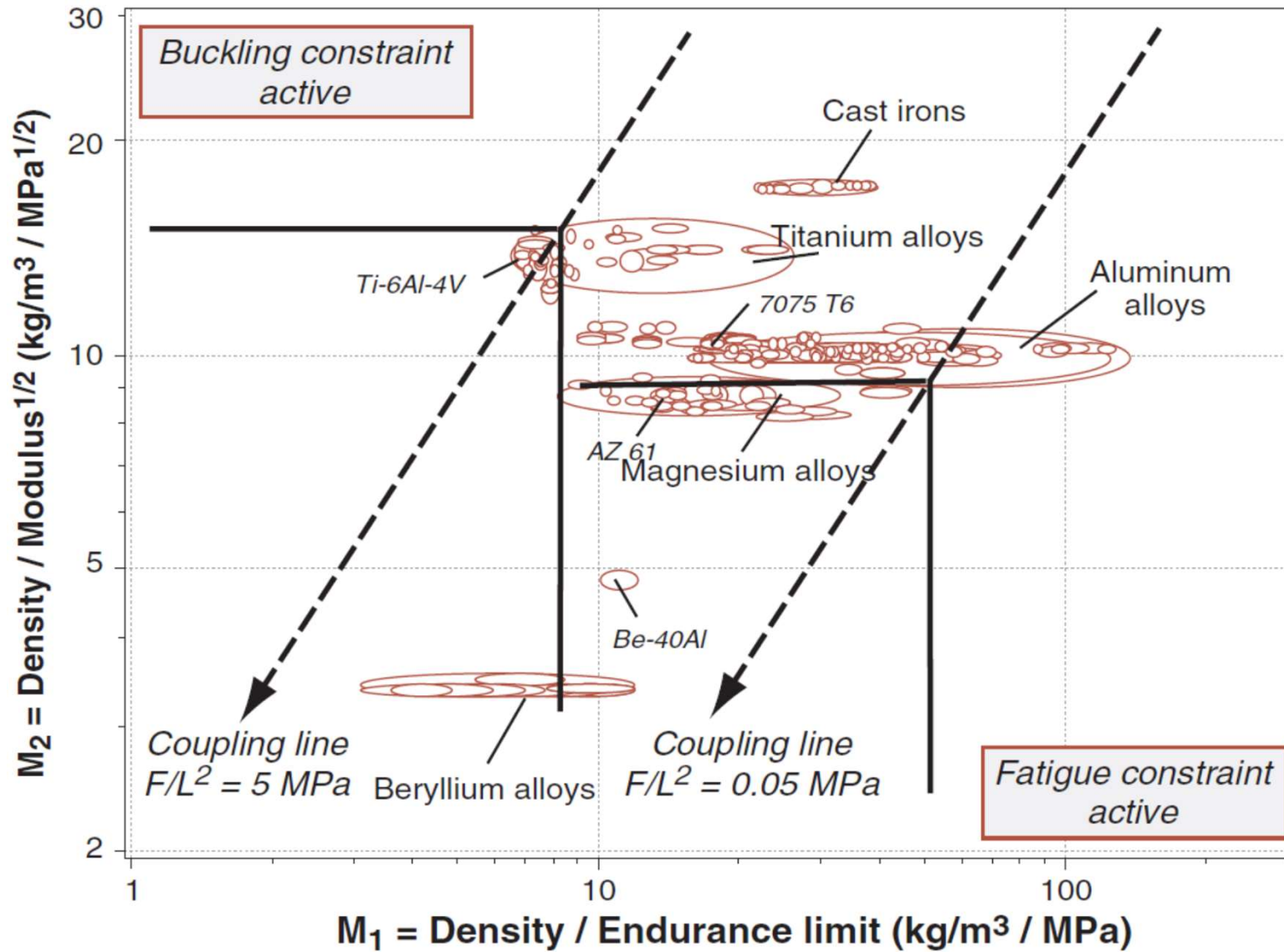
- Adott anyagon belül mindig a nagyobb m kell, de anyagok között minimalizálunk
- Ti-6Al-4V a legjobb, másik nagyon közeli megoldás a Duralcan (Al mátrixú SiC részecskeerősítésű kompozit)

Szabaduljunk meg a kötött F , L , α és β értékektől, vagy legalábbsi igyekezzünk általánosabb megoldást adni

$$\left. \begin{aligned} m_1 &= \beta FL \left(\frac{\rho}{\sigma_e} \right) \\ m_2 &= \beta \left(\frac{12F}{\alpha\pi^2} \right)^{1/2} L^2 \left(\frac{\rho}{E^{1/2}} \right) \end{aligned} \right\} m_1 = m_2 \longrightarrow M_2 = \left[\left(\frac{\alpha\pi^2}{12} \cdot \frac{F}{L^2} \right)^{1/2} \right] \cdot M_1$$

M_1 szorzója a kapcsolási tényező

- Tartalmazza az F/L^2 tényezőt, ami egyfajta szerkezeti terhelési tényező
- Nagy F/L^2 esetén ($=5$ MPa) a kihajlás dominálja a feltételrendszert
- Kis F/L^2 esetén ($=0,05$ MPa) a fáradás dominálja a feltételrendszert

- Magnézium ötvözetek

- AZ61 és hasonlókat mindkét paraméter szempontjából jók

- Titán ötvözetek

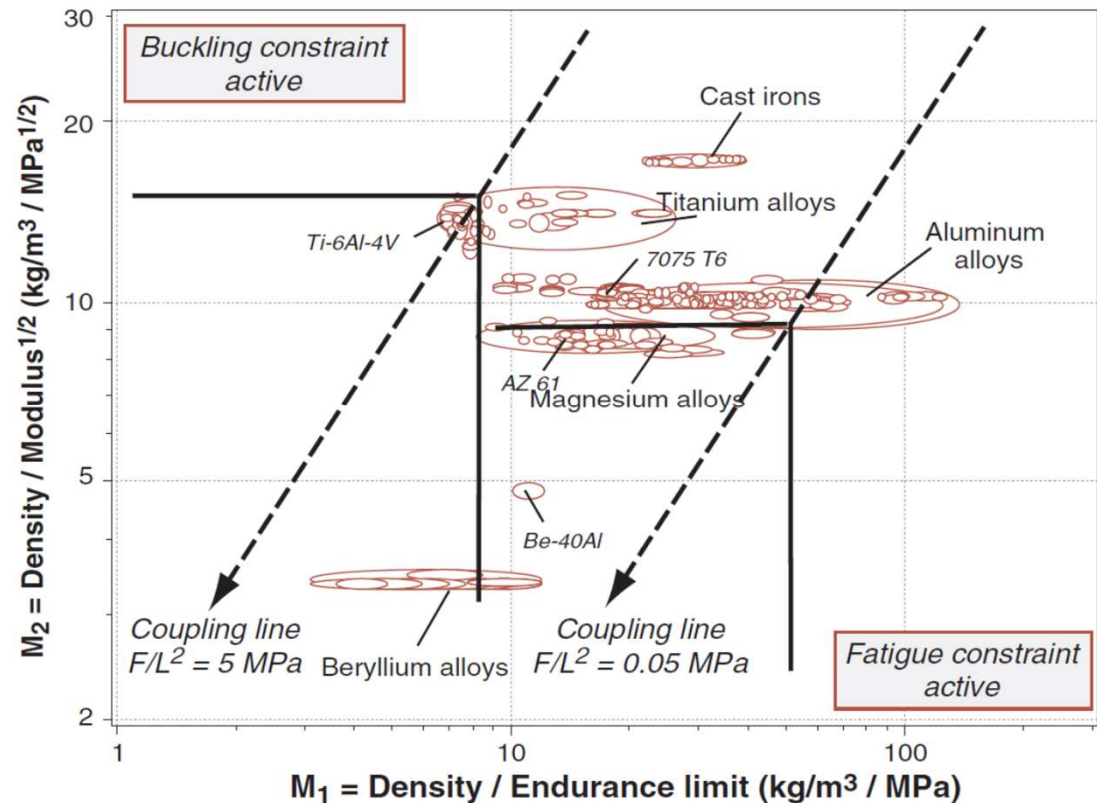
- Nagy F/L^2 esetén a Ti-6Al-4V a legjobb

- Berillium ötvözetek

- A legjobb, de nehéz feldolgozni és drága

- Alumínium ötvözetek

- Mg- és Ti ötvözeteknél olcsóbb de rosszabb teljesítmény

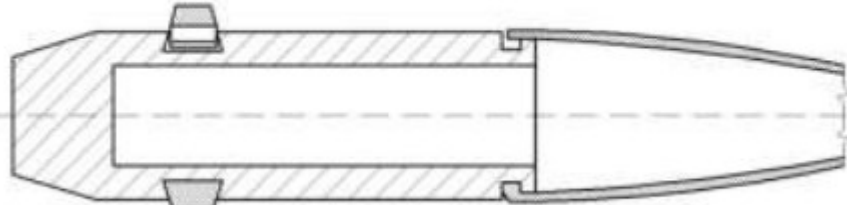
Relatív ár   Tömeg (gramm)

Eljárás/év	1987	1988	1989	1990	1991	1992
Öntött	100 540			90 540		
Kovácsolt	120 580	120 550		120 500		
Porkohászati /kovácsolt/	130 515	120 480	100 460		80 440	
Porkohászati /zsugorított/	130 650		100 600		80 580	
Alumínium /porkohászati/	500 300					300 280
Szénszálas kompozit	800 280					400 260

Nagy térerősségű elektromágnes tekercselés

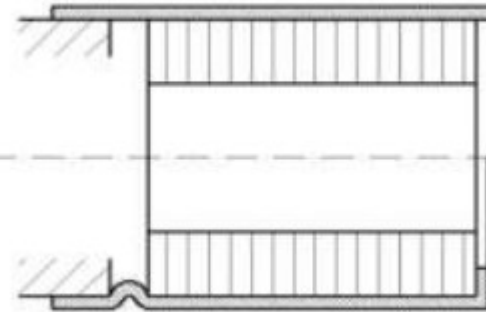
- A fizikusok - a maguk biztosan jól megfontolt indokai miatt... - szeretik látni, mi történik az anyagokkal nagy mágneses (>50 T) térben
- Ekkora térerősséget csak impulzus üzemű elektromágnessel lehet előállítani
  - az állandó mágnesek gyakorlati határa $\sim 1,5$ T
  - szupervezetők jelenlegi határa ~ 25 T
- Mik határolják a teljesítményt
  - a mágneses tér erőssége (a térerősségből származó radiális erő nem vetheti szét a tekercset)
  - az impulzus hossza (túlmelegedést, végső soron olvadást okozhat)

Alakítás előtt

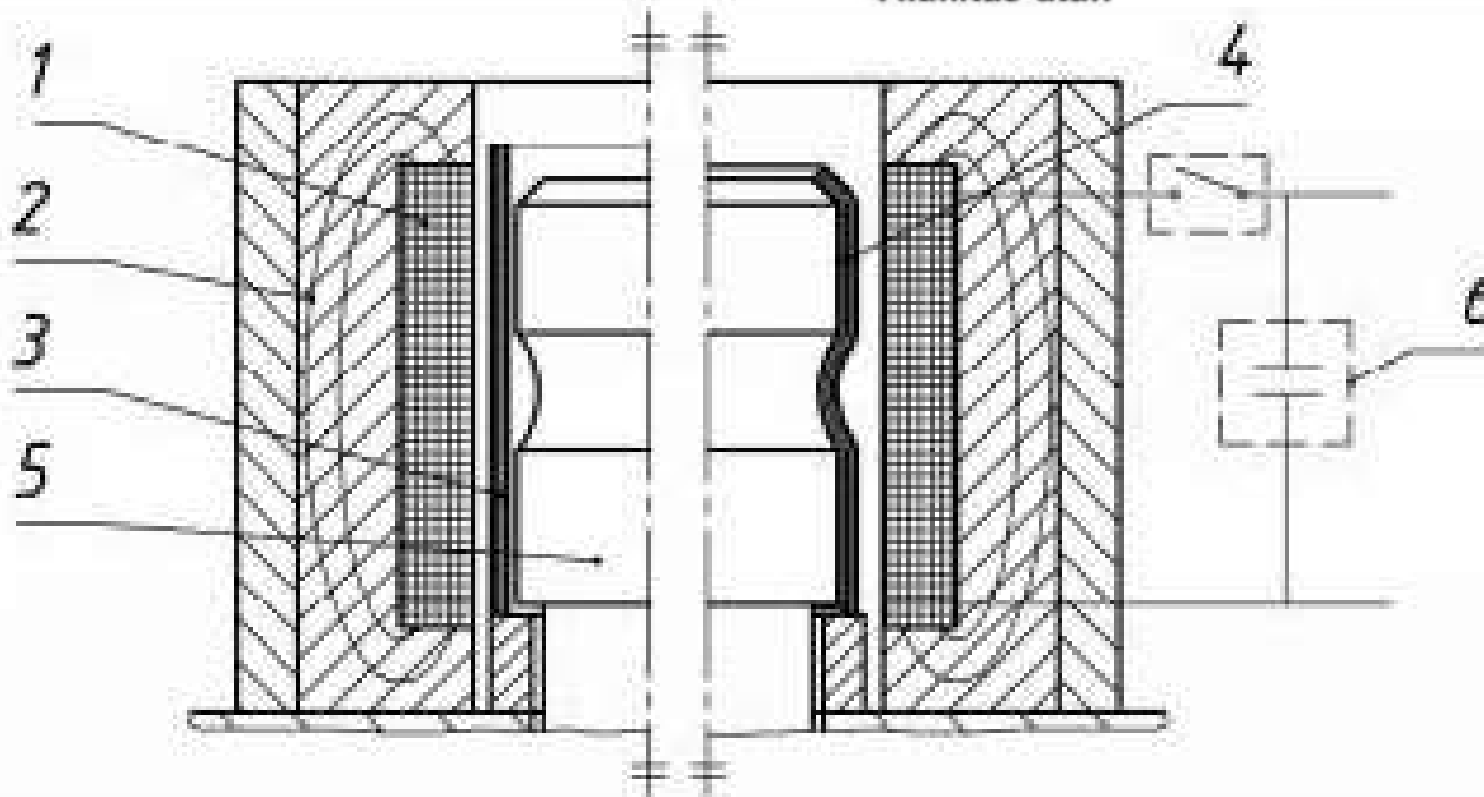
Alakítás után

Alakítás előtt

Alakítás után

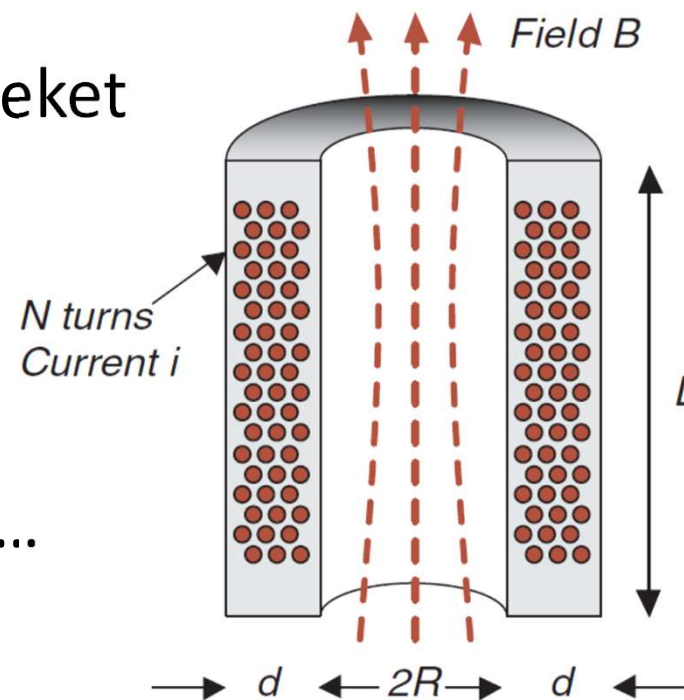
Rácz Pál és trs.: Repülésügyi közl.

Az impulzus üzemű elektromágneseket

- a térerősség nagysága és
  - az impulzus hossza
- alapján csoportosítják.

Folyamatos ... hosszú ... sztenderd ...
 ... rövid ... ultrarövid

Classification	Duration	Field strength (T)
Continuous	1 s–∞	< 30
Long	100 ms–1 s	30–60
Standard	10–100 ms	40–70
Short	10–1000 μs	70–80
Ultra-short	0.1–10 μs	> 100

Funkció

- Elektromágnes tekercs

Megkötések

- Nem szenvedhet mechanikai sérülést
- A hőmérsékletnövekedés $< 100^\circ\text{C}$

- A sugár előírt (R)

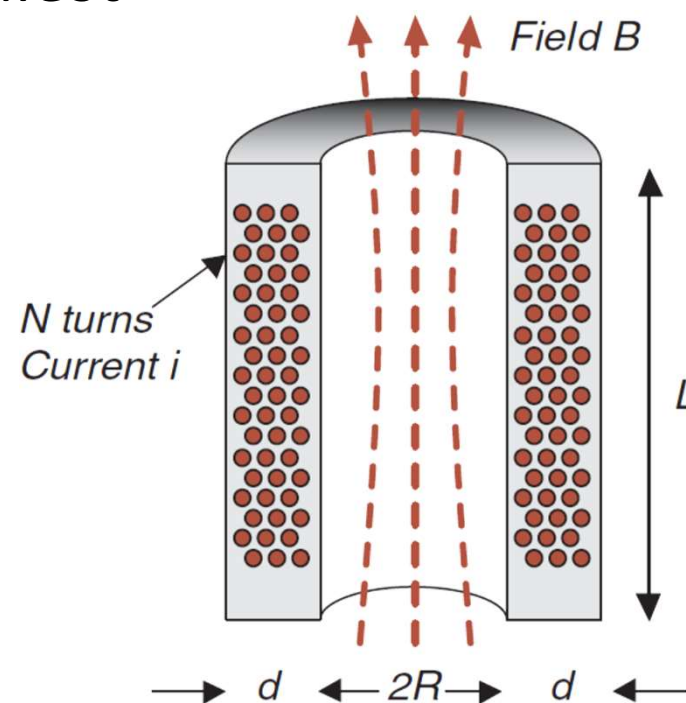
- A hossz előírt (L)

Célfüggvény

- Maximális mágneses tér

Szabad változó

- A tekercselés anyaga

A nagy térerősség nagy erőt és terhelést jelent

→ nagy folyáshatárú anyag kell

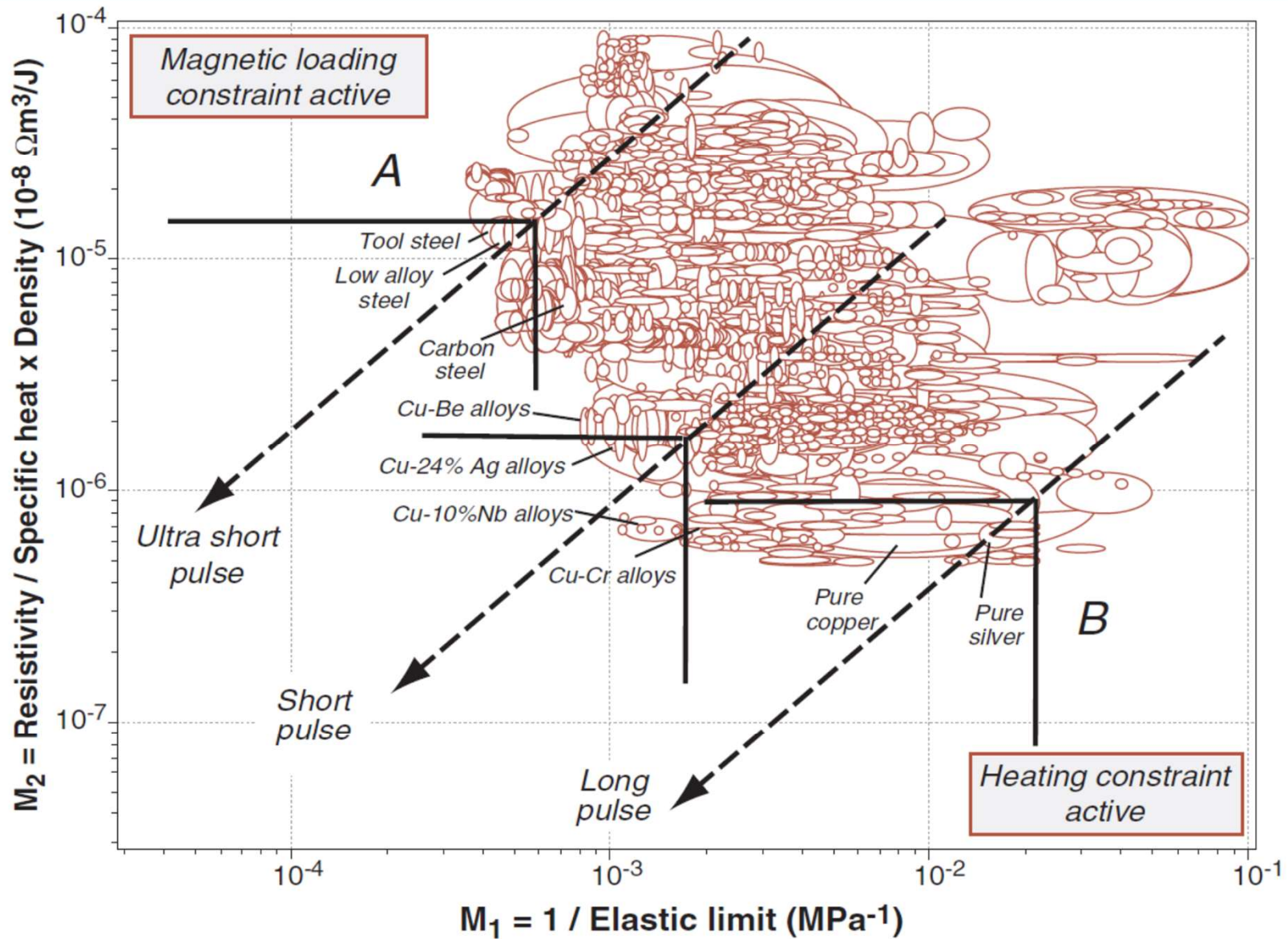
Ha egy V térfogatú, R_e ellenállású, ρ sűrűségű vezetőkön t_p ideig i áram folyik át és az anyag fajhője C_p , akkor a hőmérsékletnövekedés

$$\Delta T = \frac{i^2 R_e t_p}{V C_p \rho} \rightarrow \text{kis } R_e / C_p \rho \rightarrow \text{kis } \rho_e / C_p \rho$$

Tehát olyan anyag kell, aminek

- nagy a folyáshatára, vagy kicsi az $M_1 = 1/\sigma_y$ és
- kicsi az $M_2 = \rho_e / C_p \rho$ értéke

Rövid impulzusnál a szilárdság a döntő (A), hosszabb impulzusoknál az ellenállás (B)

Mechanikai terhelés – a térerősség egy L hosszú szolenoidban

$$B = \frac{\mu_0 Ni}{L} \cdot \lambda_f \cdot F(\alpha, \beta)$$

ahol μ_0 a levegő permeabilitása, N a menetek száma, λ_f a töltési tényező (a vezető és a tekercs keresztmetszetének aránya), $F(\alpha, \beta)$ geometriai tényező

A mágneses tér miatt ébredő radiális terhelés

$$p = \frac{B^2}{2\mu_0 \cdot F(\alpha, \beta)}$$

Az ebből eredő radiális feszültség (B maximálandó)

$$\sigma = \frac{pR}{d} = \frac{B^2}{2\mu_0 \cdot F(\alpha, \beta)} \cdot \frac{R}{d} < \sigma_y \rightarrow B_1 \leq \left(\frac{2\mu_0 d \sigma_y \cdot F(\alpha, \beta)}{R} \right)^{1/2} \rightarrow M_1 = 1/\sigma_y$$

Túlhevülés – a nagyteljesítményű mágneseket folyékony nitrogénben lehűtik -196°C-ra (hogy csökkentsék az ellenállást)

Egy impulzus teljes energiája

$$\int i^2 R_e dt \approx i^2 \bar{R}_e t_p$$

Ahol $\bar{R}_e$ az átlagos ellenállás a hevülés alatt, ezt az energiát nincs idő elvezetni hővezetéssel, ez hőmérséklet emelkedést okoz

$$\Delta T = \frac{i^2 \bar{R}_e t_p}{C_p \rho V} = \frac{B^2}{\mu_0^2} \cdot \frac{\rho_e t_p}{d^2 C_p \rho}$$

Ennek adott ΔT alatt kell maradnia (B maximálandó)

$$B_2 \leq \left(\frac{\mu_0^2 d^2 C_p \rho \lambda_f \Delta T_{\max}}{t_p \rho_e} \right)^{1/2} F(\alpha, \beta) \rightarrow M_2 = \rho_e / C_p \rho$$

- $t_p = 10 \text{ ms}$, $\lambda_f = 0,5$, $\Delta T_{\max} = 100^\circ \text{C}$, $F(\alpha, \beta) = 1$, $R = 0,05 \text{ m}$, $d = 0,1 \text{ m}$
- Előválogatás után

Material	ρ (Mg/m ³)	σ_y (MPa)	C_p (J/kg.K)	ρ_e (10 ⁻⁸ Ω.m)	B_1 (Wb/m ²)	B_2 (Wb/m ²)	$\tilde{B}$ (Wb/m ²)
High-conductivity copper	8.94	250	385	1.7	<u>35</u>	113	35
Cu-15% Nb composite	8.90	780	368	2.4	<u>62</u>	92	<u>62</u>
HSLA steel	7.85	1600	450	25	89	<u>30</u>	30

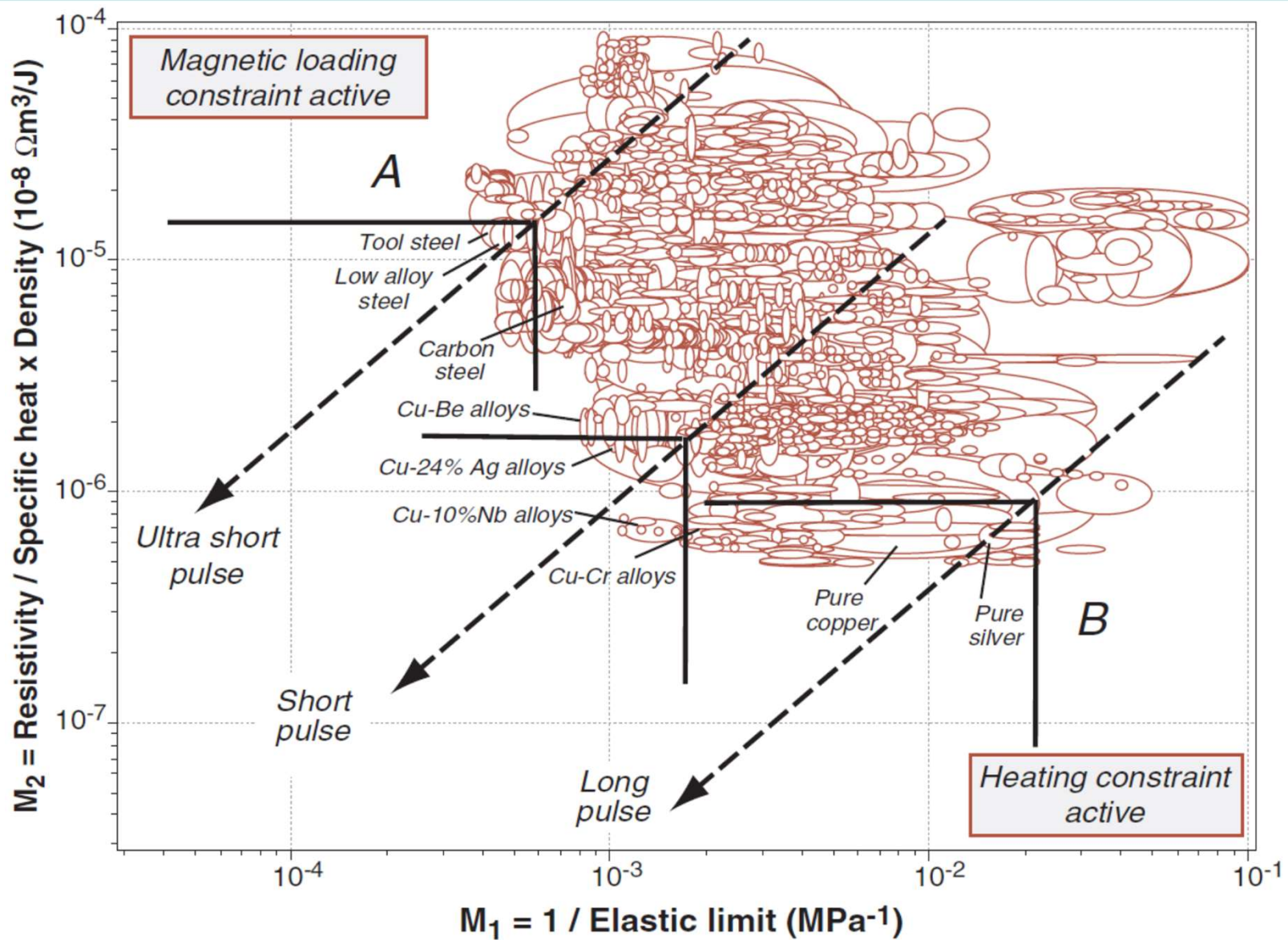
- Adott anyagon belül mindig a kisebb B kell, de anyagok között maximalizálunk
- Cu15Nb a legjobb, a másik két megoldás közel azonosan teljesít

A probléma ugyanaz, mint a hajtókar esetében
szabaduljunk meg a kötött paramétereiktől

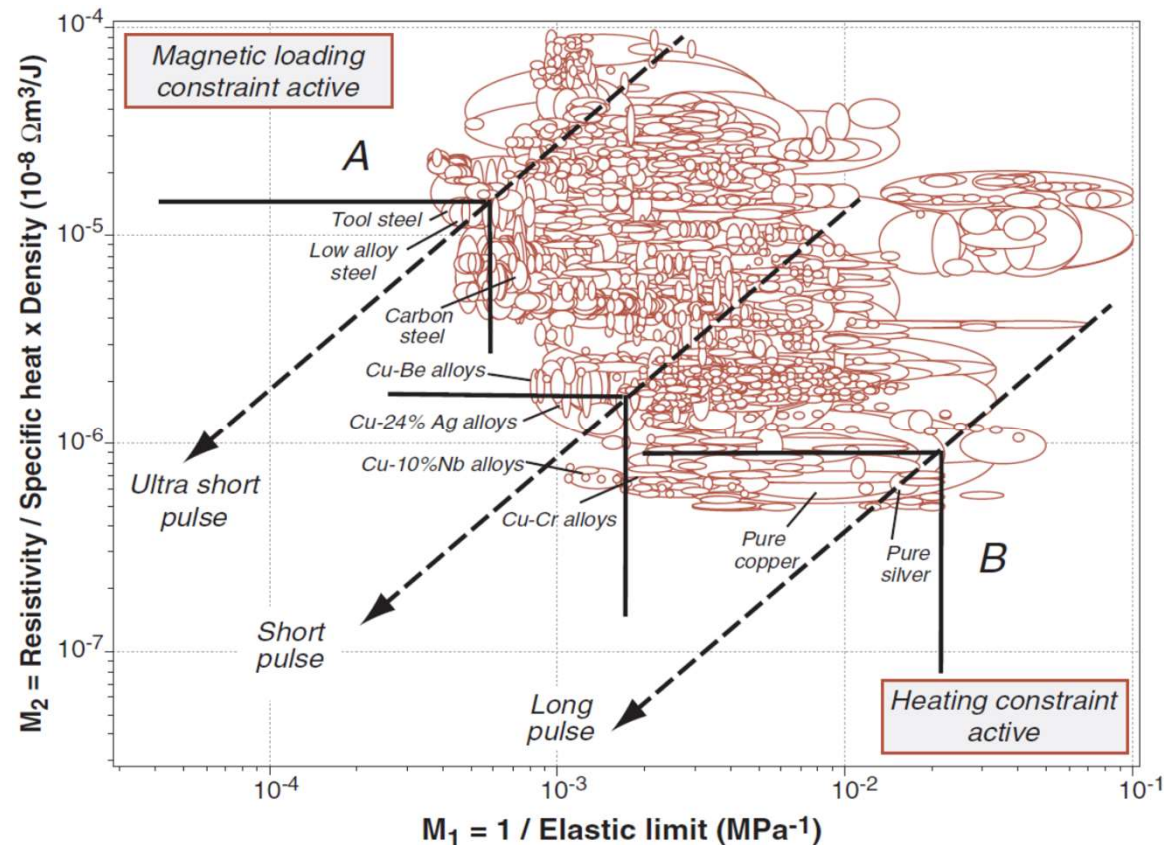
$$\left. \begin{aligned} B_1 &\leq \left(\frac{2\mu_0 d \sigma_y \cdot F(\alpha, \beta)}{R} \right)^{1/2} \\ B_2 &\leq \left(\frac{\mu_0^2 d^2 C_p \rho \lambda_f \Delta T_{\max}}{t_p \rho_e} \right)^{1/2} F(\alpha, \beta) \end{aligned} \right\} B_1 = B_2$$

$$M_2 = \left[\frac{\mu_0 R d \lambda_f F(\alpha, \beta) \Delta T_{\max}}{2 t_p} \right] \cdot M_1$$

M_1 szorzója a kapcsolási tényező, ami t_p -től függ

- Folytonos / hosszú üzem
  - Tiszta Cu és Ag
  - Hő limitált
- Rövid impulzus
  - Cu-Al₂O₃ kompozit, HC-Cu-Cd / Zr / Cr kompozit, húzott Cu-Nb kompozit
  - Hő és szilárdság limitált
- Ultrarövid impulzus
  - Cu-Be-Co ötvözetek, nagyszilárdságú kis ötvözésű acélok
  - Szilárdság limitált

Dr. Orbulov Imre Norbert – orbulov@eik.bme.hu

Köszönöm a figyelmet!